

**Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling**
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling
af Forslag til Lov om Bestyrelse
af Vandforsyningsanlæg.

(1ste Behandling findes i Tidenden,
Sp. 3867; Udvalgets Betænkning i Tillæg
B., Sp. 1525 ff.)

Formanden (Sofus Høgsbro):
Betænkningen har ikke foreligget i den fore-
skrevne Tid, og det bliver derfor nødven-
digt, at Tinget giver sit Samtykke til, at
Lovforslaget kan behandles. Saaframt ingen
forlanger Afstemning, betragter jeg imidlertid
Samtykket som givet. (Ophold) Samtykket
er givet.

Uden for Betænkningen var der ikke
stillet Endringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt de stil-
lede Endringsforslag fattedes til Forhandling
under et.

Ordføreren (Beth = Espensen):
Som ærede Medlemmer ville se, er For-
slaget, som det foreligger fra Udvalgets
Haand, ikke saa lidt forskelligt fra det For-
slag, som er kommet fra Landstinget, ligejom
ogsaa Landstingets Forslag ikke er saa lidt
forskelligt fra det oprindelige af den højt-
ærede Minister forelagte. Forandringerne i
Forslaget gaa imidlertid ikke saa meget ud
paa at ændre det forelagte, hverken fra
Landstingets Side over for den højtærede
Minister eller fra Udvalgets Side over for
Landstingets Forslag, de gaa mere ud paa,
at føje noget nyt til, og det er jo ret na-
turligt, for det er en Sag, der er noget ny
i hvert Fald, for saa vidt den ikke har, i
den Stikelse den foreligger, været Genstand
for Lovgivning før. Det er ret naturligt,
at der er flet Tilføjelse paa Tilføjelse, fordi
det har vist sig, at denne Sag i Virkelig-
heden er af meget mere indgribende Betyd-
ning, end man ved et løst Ojeblik er tilbøje-
lig til at tro. Det begyndte jo med, at den
højtærede Indenrigsminister fremsatte et
Forslag i Landstinget, der kun omfattede
nogle faa Linier. Det oprindelige Forslag
var nemlig identisk med den nuværende § 3,

altsaa kun de faa Linier, der gaa ud paa
at give Indenrigsministeren Bemyndigelse
til i visse Tilfælde at anvende Loven af
30te November 1857 paa Forhold af lig-
nende Art, som forekomme ogsaa uden for
Kjøbenhavn. Altsaa en Lov, som var lavet
specielt for Kjøbenhavn med den Kjøben-
havnske Vandforsyning for Øje, vilde man
ved disse Linier gøre anvendelig paa Vand-
værker i Provinserne. Det viste sig imidler-
tid lige straks, da Loven kom op i Lands-
tinget, at den var utilstrækkelig med de Kjø-
benhavnske Forhold for Øje, idet der kom
en Anmodning fra Frederiksberg Kommune,
som gik ud paa at faa Bestemmelserne i
Loven indskrænkede. Der er nemlig i denne
Lov en Bestemmelse, ifølge hvilken de til-
stodende Lodsejere ikke have Tilladelse til at
lade deres urene Vand saa Afløb til Kjø-
benhavns Vandforsynings Stelgrøfter, med
mindre Vandforsyningens Bestyrelse tillader
det. Denne Bestemmelse er vistnok kommen
ind i Loven ved en Fejltagelse, idet disse
Stelgrøfter netop ere gravede for at værne
Vandforsyningen mod Tilløb af urent Vand.
Det har altsaa oprindeligt været Meningen
med Gravningen af dem, at man kunde lede
det urene Vand bort, som ellers vilde genere
Vandforsyningen. Imidlertid, den Bestem-
melse kom ind i Loven, at man skulde have
Vandsejers Tilladelse, og paa Grundlag
deraf havde Kjøbenhavns Vandværk forbudt
nogle Lodsejere ude i Brønshøj — det tror
jeg Kommunen hedder — at lede deres urene
Vand til Kjøbenhavns Vandforsynings Stel-
grøfter. Disse Lodsejere kom i stor For-
legenhed, de kunde ikke paa anden Maade
blive af med deres urene Vand, og derfor
truede de i deres Forlegenhed med at børe
det bort. De vilde børe ned til vandførende
Lag og derved faa Vandet bort. Det vilde
imidlertid let blive en stor Kalamitet for
Frederiksbergs Vandværk, idet det, er paavist,
at saadant urent Vand, der føres ned i
underjordiske vandførende Lag, kan gaa igen-
nem store Strækninger af Jorden uden
at blive renset. Det viser sig i al Almindel-
lighed, at Jorden ikke er i Stand til at ab-
sorberer de Urenheder, der er i Vandet, og
særlig i dette Tilfælde vil det ikke kunne
gøre det, da Vandet her skal gaa igennem
Kalklag med Meyner og Porer, hvad der er
ret forskelligt fra, naar det skal gaa igennem
et Jordlag. Der er visse Jordlag, der fuld-
stændig rense det, men der er andre Jord-
lag, navnlig rent Sand, som ikke rense dette
Vand paa dets Vej til det Sted, hvor det skal
bruges. Frederiksberg Kommunalbestyrelse
blev meget betænkelig ved, at Kjøbenhavns
Vandforsyning kunde forbyde disse Lodsejere